

Vraag nr. 259
van 16 april 1998
van de heer STEVE STEVAERT

Milieuvergunningsbesluiten – Motivering

Bij het nemen van zijn besluiten met betrekking tot milieuvergunningen, laat de minister systematisch na in zijn verwijzingen melding te maken van enerzijds de overwegingen (of de mate van verdeeldheid) die ten grondslag liggen aan de adviezen – zoals dat van de Gewestelijke Milieuvergunningscommissie waarop de minister zijn beslissingen steunt – en anderzijds de rubrieken die in Vlare I worden gehanteerd ter vervollediging van de gewestelijke milieudatabank.

Niet alleen is dit in tegenspraak met het principe van openbaar bestuur, maar het maakt het voor de lokale besturen ook moeilijk, zoniet onmogelijk, om de continuïteit van de inzameling van data te garanderen bij het in kaart brengen van de gegevens over de toegekende milieuvergunningen.

Op deze manier blijft de grondslag van de besluitvorming voor de burger een schimmige aangelegenheid, wat toch niet de bedoeling kan zijn.

1. Wat is de reden voor het niet vermelden van deze gegevens, waardoor het voor de lokale besturen onnodig moeilijk wordt gemaakt om de gewestelijke milieudatabank naar behoren aan te vullen en waardoor het voor de burger onduidelijk blijft welke motivatie tot welke besluitvorming leidt ?
2. Wordt bij het nemen van besluiten in de toekomst rekening gehouden met de nood aan vermelding van deze gegevens ?
3. Heeft de minister initiatieven genomen om de ontbrekende gegevens in reeds genomen besluiten toch nog toe te lichten ?

Antwoord

- 1 en 2. In interministeriële besluiten worden de adviezen van de bevoegde adviesverlenende overheidsorganen evenals hun aard (gunstig of ongunstig) in principe altijd vermeld. Elk ministerieel besluit wordt daarenboven gefundeerd door een aantal overwegingen. In deze overwegingen worden de adviezen van de betrokken diensten, meestal in een samengevatte vorm, opgenomen.

Bevestiging van het voorgaande kan men vinden in de – constante – rechtspraak van de Raad van State met betrekking tot de formele motiveringsplicht. Zo oordeelt de Raad van State dat, hoewel in beslissingen betreffende milieuvergunningsaanvragen geregeld wordt afgeweken van één of meerdere uitgebrachte adviezen, de motiveringsplicht opgelegd door de wet van 29 juli 1991 niet vereist dat de inhoud van de tijdens de voorbereidende procedure uitgebrachte adviezen in de beslissing wordt vermeld, noch dat deze de redenen doet kennen waarom sommige van de uitgebrachte adviezen worden gevolgd en andere niet. Ter voldoening van de formele motiveringsplicht volstaat het immers dat de beslissing de feitelijke en juridische gronden vermeldt waarop zij is gesteund en die haar kunnen dragen, en waaruit kan worden afgeleid waarom de adviezen in andersluidende zin niet worden gevolgd. Tevens vloeit uit de formele motiveringsplicht niet voort dat de inhoud van de tijdens de voorbereidende procedure ingewonnen adviezen in de beslissing wordt overgenomen, tenzij de doorslaggevende motieven van een beslissing slechts in die adviezen zijn te vinden.

De formele motiveringsplicht vereist dus niet dat de overwegingen, of de mate van de verdeeldheid, die ten grondslag liggen aan de adviezen – zoals deze van de Gewestelijke Milieuvergunningscommissie – worden weergegeven in de beslissing van de minister. Alleen wanneer het advies van de Gewestelijke Milieuvergunningscommissie niet wordt gevolgd, moet de ministeriële beslissing duidelijk de redenen doen blijken waarom het advies niet wordt gevolgd.

Wat de vraag met betrekking tot de Vlare-indelingsrubrieken betreft, kan worden bevestigd dat in de besluiten inderdaad geen verwijzing hiernaar is opgenomen. Deze verwijzingen zijn immers reeds aangegeven in de milieuvergunningsaanvraag. Deze nogmaals opnemen in het besluit heeft geen toegevoegde waarde. Integendeel kan dergelijke opname de duidelijkheid van het vergunningsbesluit zelfs ernstig schaden, inzonderheid wanneer eenzelfde onderdeel onder meerdere Vlare-indelingsrubrieken valt en/of wanneer een onder een bepaalde Vlare-indelingsrubriek vallend onderdeel gedeeltelijk wordt vergund en gedeeltelijk wordt geweigerd. Verder kunnen Vlare-indelingsrubrieken wijzigen, zodat de opname van een dergelijke verwijzing later misleidend kan zijn. Om al deze redenen verdient

het de voorkeur in het besluit enkel een omschrijving op te nemen van de verschillende onderdelen.

Deze juridische duidelijkheid en rechtszekerheid primeert op de eventuele faciliteiten voor invoer van gegevens in de milieudatabank. Er wordt dan ook geen wijziging in de redactie van de ministeriële besluiten voorzien.

3. Zoals werd toegelicht, ontbreken geen gegevens in de genomen besluiten.